

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

Jesus: Kom till mig

alla ni som arbetar och är tyngda av bördor (Matt 11:28).

"Jesus är alltid nära, den vetenskapen ger mig dagligen tröst."

Vendela Vidén, sid 3

"Idag är tid att proklamera detta budskap för var och en som inte känner Jesus. Kom till Jesus! Snart kommer han tillbaka till jorden."

Sean Ureña, sid 5

Maranatatältet 2017

Så var det dags för årets tältmöten. Tidigt på torsdagen den 8 juni reste en hel trupp från Bällsta missionscenter mot Kungälv utanför Göteborg, för årets första tältmötesserie. Därefter reste tältet vidare till Bolmsö utanför Ljungby dit Tannåkers Pingst hade inbjudit och upplåtit en tältplats för Maranatatältet helgen den 16-18 juni.

Från storfamiljen på Bällsta kom kärntruppen av ungdomar som tog sig an uppgifterna med allt från tältresning, musik, teknik till sång och vittnesbörd. Det var glädjande att se ungdomarnas entusiasm. Både för de som var hemma och de som reste med tältet innebar dagarna en stor insats.

Tage och Gertrud Johansson var först på plats med en av husvagnarna och stod för värdskapet i campinglägret som bildades vid sidan av tältet. Yngve Stenfelt från Danmark slöt upp till båda platserna och deltog i mötena med sin förkunnelse. Pelle Lind från Örebro anslöt också och var med i evangelisation och möten.

I Kungälv hade Tore Björklund förberett marken, delat ut traktater och inbjudit till mötena. Han ställde också upp med boende för flera av syskonen från Stockholm. Till Kungälv kom också en grupp från Pilgrimsfolket i Norge för att delta.

På Bolmsö utanför Ljungby var det Lars Uno Åkesson som var initiativtagare från platsen. Han med sin familj tog mycket väl emot oss och hade nog förberett tältplatsen vid sidan av sin gård och gjort mötena kända.

Mötena blev välbesökta och vi som var med upplevde att ett klart evangelium med Jesus i centrum förkunnades, att maranataropet ljöd i sång och tal och att det fanns en mottaglighet. Nu ber vi att de väckelsesignaler som gick ut också ska få sitt gensvar.

MR ställde några frågor till flera av dem som var med på mötena. I text och bilder förmedlar vi några glimtar från tältmötena.

Efter det här reportaget så fortsätter Maranatatältet till Stiockholm. Råambshovsparken den 7-9 juli och Sommarkonferensen på Bällsta 15-23 juli.

/Emanuel

- Ett rakt budskap och mycket sång

Vendela Vidén

De få dagarna vi hade tältmöten i Ljungby betydde mycket för mig. För det första var det väldigt avkopplande att komma ifrån storstaden, och när jag steg ur bilen ute på Bolmsö och möttes av tystnaden och lugnet i naturen kände jag direkt att jag inte ville åka hem. Vi blev väl mottagna av vänner där, och det var glädjande att umgås tillsammans utomhus på det lite annorlunda vis som blir när man bor i husvagnar och tält.

Det är något speciellt med

att vistas ute i naturen med Gud i centrum, och jag vill inkludera ett bibelord som får mig att förstå mer hur man kan finna tröst och lindring i skapelsen:

Men fråga boskapen, den ska undervisa dig, fåglarna under himlen, de ska ge dig svar.

Tala till jorden, den ska undervisa dig, fiskarna i havet ska ge dig besked.

Vem av dem känner inte till att det är Herrens hand som har gjort det? I hans hand är allt levandes själ och varje människas ande (Job 12:7-10).

För övrigt blev jag glad av att se så många besöka mötena, även fast tältet inte var placerat särskilt centralt. Det klarblå tältet skar sig nog lite mot det vackra gröna landskapet, men det syntes åtminstone väl! Innehållsrika möten med fint och rakt budskap och mycket sång gav mig personligen både styrka och uppmuntran, och jag tror detta var fallet för många av besökarna. Jag är mycket tacksam för möjligheten jag fick att vara med, och hoppas vi kan återvända till Ljungby

och Bolmsö igen.

Till den som inte har haft möjlighet att komma till tältmötena, vill jag bara påminna om något som de flesta nog har hört oräkneliga gånger, men som jag tror vi aldrig kan påminna oss om tillräckligt många gånger, och det är att Jesus alltid är nära, var vi än befinner oss. Den vetskapen ger mig dagligen tröst. ■

- Det krävs att alla är med och hjälper till

Morgan Lindroos

Du var med på tältmötena i Kungälv och Ljungby, Varför?

Jag var med på tältmötena i Ljungby för att jag tror det är viktigt att nå ut med Bibelns budskap, speciellt med tanke på den yttersta tiden, Kristi återkomst och den kristnes kallelse att vara "utanför lägret" och följa Jesus.

Vad gjorde du där?

Jag var med och hjälpte till med att resa och riva tältet, med att spela instrument på mötena och med andra praktiska göromål. Det ligger mycket praktiskt arbete bakom en tältmöteskam-

panj, och det krävs att alla är med och hjälper till.

Kan du med några ord beskriva hur det gick?

Något du särskilt kommer ihåg?

Det kom mycket folk på mötena, en del från trakten, andra långväga ifrån. Mötena verkade vara väldigt uppskattade av besökarna, som för det mesta var kristna.

Budskapet var klart, oförskönat och uppmanande. Det var en stund i slutet på det första mötet som jag speciellt kommer ihåg, när man kände att Guds Ande grep tag i folk. En äldre man gick fram till förbön och en 8-åring följde

efter och böjde knä bredvid. Det tyckte jag var väldigt fint.

Var det värt det?

Det var absolut värt det! Finns det egentligen något annat som är viktigare än att sprida Guds Ords ljus? Jag tror i alla fall inte det.

Har du något du vill förmedla till alla som inte kunde komma till tältmötena?

Bryt upp från allt som binder dig till jorden och blicka framåt bortom bergen! Sätt ditt sikte på himlen! Då är du där Gud vill ha dig, i sin viljas tjänst. ■

Morgan t v när tältduken läggs ut.

MIDNATTSROPET

REDAKTION

Berno Vidén

berno.viden@midnattsropet.se
(ansvarig utgivare)

Stina Fridolfsson

stina.fridolfsson@midnattsropet.se

Emanuel Johansson

emanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:

www.midnattsropet.se

E-post:

info@midnattsropet.se

TRYCK

BMC Tryck & Förlag,

Bromma 2016

ISSN 1653-5871

© MIDNATTSROPET

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

MARANATA-
FÖRSAMLINGEN I
STOCKHOLM

BESÖKSADRESS:

Bällstavägen 100, Bromma
Maranataförsamlingens plusgiro: 44 10 05-6

Hemsida:

www.maranata.se

E-post:

info@maranata.se

BÄLLSTA
MEDIACENTER

Hemsida:

www.maranata.se

(Media)

E-post:

bmc@maranata.se

SPRIDES FRITT!

Gåvor till Midnattsropet och litteraturmissionen:
Plusgiro 495 46 24-5,
Bällsta Mediacenter.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.

GEMENSAM POSTADRESS

Box 20134,
161 02 Bromma
Telefon: 08-98 56 83
Telefax: 08-98 21 39

Tänk om du har fel

Text: Berno Vidén

Med självsäker ton utmanade reportern den kristna förkunnaren i direktsändning:

- Jag tror inte på Gud och det finns inga argument som biter på mig. Nu ber jag dig att presentera Jesus för mig. Vad säger du då?

Förkunnaren svarade, men ställde också en motfråga:

- Låt säga att du inte tror på något. Inte på Gud, inte på himlen eller att det finns evigt liv. Men jag tror. Vi föreställer oss att du har rätt. När tiden tar slut upptäcker vi att det inte fanns någon Gud, ingen himmel, ingen ny jord, ingenting. Du fick rätt och jag har fel. Om det inte finns något efter detta, vem förlorade? Allt tar bara slut. Men om jag har rätt om att det finns en Gud, nya himlar och en ny jord, och att Gud har ett högre mål för varje människa än att bara existera här ett antal år för att allt sedan ska ta slut, han ger evigt liv som en gåva. Vad förlorar du då? Allt. Till och med rent logiskt är det bättre att tro på Gud.

Ett dåligt exempel kan tyckas för att illustrera något så fantastiskt som ett liv med Jesus, men människor älskar att spela och slå vad. Alla vill vinna och många satsar tid och pengar för att hitta rätt spelsystem med störst vinstchanser. Det är samma sak vid handel med aktier med ingående analyser om vinstprognoser, för- och nackdelar etcetera. Alla vill vara en vinnare – utom då det gäller Gud och allt som han har att erbjuda, trots att det inte finns några förlorare hos dem som tror på och tar emot Jesus i sina liv:

- Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand (Joh 10:28).

Vad gör människan så förblindad? Det finns många faktorer som spelar in. I dagens samhälle läggs stora resurser på att beröva den unga generationen en sund och naturlig relation till det andliga. Skolan bortförklarar, rationaliserar och i det närmaste idiotförklarar dem som tror på ett liv bortom det jordiska. Det har gått så långt att bibeln – Guds ord – plockas bort ur skolbiblioteken och förbjuds som undervisningsmaterial. Ett helt färskt exempel på styrningen är Frälsningsarméns förskola Krubban i Umeå som av kommunen förbjudits att be bordsbön med barnen.

Som en direkt konsekvens av ett avkristnat

samhälle öppnas istället för onda krafter. Det sekulära och materiella kommer aldrig någonsin att vara tillräckligt för att ge mening åt livet. Människan är obotligt religiös och söker genom olika vägar att finna mättnad för sitt inre. Samhället svarar med att erbjuda yoga, mindfulness och andra New age-liknande övningar, under förespejling av att förklara utövandet som icke andligt, en praxis som sprids snabbt och redan anses vara norm inom många yrkesområden samt i skolans undervisning.

Faktum är att det är direkt dåraktigt att förneka Guds existens. Se exempelvis på Gudsbevisen naturen ger oss. Paulus beskriver:

- Guds vrede uppenbaras från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet undertrycker sanningen. Det man kan veta om Gud är uppenbart bland dem, eftersom Gud har uppenbarat det för dem. Ända från världens skapelse syns och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur, genom de verk han har skapat. Därför är de utan ursäkt (Rom 1:18-20).

Trots kunskapen så trycks sanningen om Gud ner och skapar det gudlösa samhälle vi har idag. Guds ord förkastas och vi får andra värderingar, vilket i sin tur även leder till ett moraliskt förfall, där allt som Gud gett ska bekämpas.

Romarbrevets huvudtema handlar dock inte om detta mänsklighetens nederlag utan istället presenteras där Guds vilja att resa människan upp ur en omöjlig situation: "Evangeliets är en Guds kraft till frälsning!" I det sjunde kapitlet når hopplösheten sitt klimax, när alla mänskliga försök att finna en lösning är uttömda. Gud visar att människans slut är Guds början: "Jag arma människa! Vem ska rädda mig från denna dödens kropp? Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre!"

Låt inte en allmänt antagen teori fabricerad av gudsförnekare få beröva dig livets verkliga mening. Du är tänkt till något långt mera än att leva här under några korta år och sedan bara upphöra. Gud vill ge dig ett oförgängligt liv fritt från fördömelse. För den som är i Kristus Jesus finns det ingen fördömelse.

Alla ska vi en dag möta Jesus – antingen som rättfärdig domare eller också som den som förvandlat våra liv, förlåtit oss all synd och gett oss ett evigt liv.

Vad har du att förlora? ■

Herren står för dörren!

Appell av Sean Ureña

Jag vill börja med att läsa några verser ur Johannes evangelium:

-I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till. I honom var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det (Joh 1:1-5).

-Det sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor, skulle nu komma till världen. Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, och världen kände honom inte. Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom. Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud. Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning (Joh 1:9-14).

Det handlar om vår Herre Jesus Kristus, och vi känner till historien. Långt innan detta hände, fanns en profetia att det skulle komma en Frälsare till världen. Det blev omtalat av profeterna, att en dag skulle en Frälsare komma; och han skulle vara konungarnas Konung och herrarnas Herre.

Denne konungarnas Konung och herrarnas Herre kom till jorden. Och vad hände? Han dog på ett kors. För vem? Jo, för var och en av oss. För att frälsa oss. Han var ljuset som kom till världen, och inget mörker kunde stå emot honom. För det finns ingen makt som kan stå emot Guds makt. Jesus kom till världen för att frälsa det som var förlorat!

Det här har redan hänt. Han kom till den här världen och gjorde vad han

måste göra. Han dog och frälste oss. Han inledde nådens tid för var och en av oss. Från den tiden, fram till idag är nåden tillgänglig för var och en av oss, och därför kan vi proklamera Jesu namn. I Johannesevangeliets första kapitel säger vers 6 något intressant:

-En man trädde fram, sänd av Gud. Hans namn var Johannes. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, för att alla skulle komma till tro genom honom. Själv var han inte ljuset, men han kom för att vittna om ljuset (v 6-8).

”En man trädde fram...” Den mannen har redan dött. Men han kom för att vittna om ljuset. Och han fullbordade sitt uppdrag. I öknen proklamerade han att det kommer en Frälsare:

-Gör bättring och omvänd er! För han ska rena er från all synd!

En man trädde fram. Också idag finns människor som träder fram och proklamerar, men inte Jesu första tillkommelse. Vi är här, inte för att proklamera Jesu första tillkommelse, men hans andra tillkommelse. Och den är verkligen nära! Vi som har fått ljuset från Gud är här för att vittna om detta ljus. Alla som tog emot honom, från den tid då de lärde känna

honom, började vittna om ljuset som de hade fått.

Det har gått lång tid sedan dess och det innebär att vår tid är kort. Tiden att proklamera ljuset är kort. Varför? Jo, därför att Jesus kommer snart. Det finns en kallelse till var och en av oss. Vi måste förbereda oss så att vi kan vittna för dem som inte känner Frälsaren.

Vi känner till hur situationen i världen är idag. Vi känner till problemen. Alla dessa krig som pågår. Vi vet hur terrorismen härjar. Vi vet hur världen och världens system attackerar Guds lagar. Det är något som Gud har sagt till oss var och en. Det står i hans ord. När löven från träden faller, så vet vi att vintern närmar sig. Det är samma sak för oss i vår tid. Tiden är nära.

Jag ska berätta om en dröm jag haft. Det brukar jag inte göra, men jag tror att det är viktigt, för det är helt klart vad Gud ville säga åt mig. Det fanns änglar från fienden som krigade mot Guds utvalda. Men det fanns också Guds änglar som stod emot dessa fiendens änglar, så att de inte skulle skada Guds barn. Och det var ett väldigt kaos på jorden.

- Jag kunde inte se hur lång tid som återstod i timglaset, men Gud uppmanar oss att gå ut och predika budskapet vi har från Gud. Det är ingen lek.

Plötsligt kom en stor blixtn från himlen, som för att förstöra jorden. Men Guds änglar hindrade den här blixten från att komma och förstöra. Plötsligt blev himlen röd, och det uppenbarade sig en stor figur av en man med en bägare i sin hand. Och det syntes ett stort timglas. Jag tittade på den här himmelska uppenbarelsen. Och han sa: Det här är Guds vrede som snart kommer att utgjutas över jorden. Och här är tiden som går mot sitt slut. Gå ut och predika!

Jag kunde inte somna igen efter det här. Tiden som är kvar, och Guds vrede som snart kommer över jorden. Jag kunde inte se hur lång tid som återstod i timglaset, men Gud uppmanar oss att gå ut och predika budskapet vi har från Gud. Det är ingen lek. Vi vet och ser hur situationen är i världen och det kommer inte att bli bättre. Därför har vi ett stort ansvar. Gud har en plan, och vi är inkluderade i den planen. Han vill använda oss och styrka oss i sin plan, så att vi kan fortsätta gå framåt, så att vi en dag får vara tillsammans med vår Herre. Tiden är på väg att ta slut.

Det finns något intressant med Bibeln. När Gud säger att något ska ske – då sker det. Jesus sa: Jag kommer snart. Det är något som verkligen kommer att ske. Det finns död, förstörelse, sjukdom, smärta, det finns lidande på jorden. Men Herren sa: Jag ska ta bort lidandet. Jag

kommer att ta bort döden. Det ska inte finnas mer lidande. Herren ska ge evigt liv åt var och en som tror på Honom.

Det finns ett löfte i Jesaja:

-Han skall för alltid göra döden om intet. Herren HERREN skall torka bort tårarna från alla ansikten, sitt folks vanära skall han ta bort från hela jorden. Ty HERREN har talat. På den dagen skall man säga: Se, här är vår Gud! Honom väntade vi på, han skall frälsa oss. Ja, här är HERREN som vi väntade på. Låt oss vara glada och fröjdas över hans frälsning (Jes 25:8-9).

Herren står för dörren.

Idag finns en kallelse för var och en av oss. Vill du ha mer av Jesus? Bed till honom, och säg: Herre, jag vill ha mer av dig! Fyll mig med din helige Ande! Och han kommer att göra det. Om du behöver kraft, kommer Gud att ge dig det. Idag är frälsningens dag. Idag är tid att proklamera detta budskap för var och en som inte känner Jesus. Gud kallar dig. Idag om du hör Hans röst, så förhärda inte ditt hjärta. Ta emot Gud, kom till Jesus, närma dig honom, låt honom fylla dig. Snart kommer han tillbaka till jorden.

Ära vare ditt namn, Herre! Halleluja! Tack för att det finns kraft i dig, Herre. Tack för att du har sänt din helige Ande för att ge kraft åt var och en av oss. Tack för ditt ord. Tack för det du har förberett för var och en av oss. Tack för att du kommer snart. ■

San

Text: Morgan Lindroos

Jesus är vägen, sanningen och livet! Så står det i Johannesevangeliets fjortonde kapitel. Det är ett känt bibelställe, och du har säkert hört det förut. Men vad betyder detta egentligen, och framförallt, vad innebär det för dig och ditt liv?

Vägen

Människan har under alla sina år som hon funnits på jorden försökt att finna någon väg som leder till Gud. Vi människor har nämligen alla en inneboende längtan att ha gemenskap med vår Skapare. Gud skapade människan för att Han ville ha någon att dela gemenskap och sin oändliga kärlek med. Men när människan bröt Guds bud hamnade hon i syndens band och blev skild från Gud. Varför? Därför att Gud är helig. Han kan inte ha gemenskap med synd eftersom Han är perfekt. Människan i sin enfaldighet har under årtusendernas lopp försökt att nå Gud genom att bättra sig själv och trott att Gud ska se mellan fingrarna när det gäller det onda man gjort, och i stället frälsa henne för sina goda gärningar. Men så fungerar det inte alls. Du skulle aldrig kunna slippa undan ens i en mänsklig domstol på det viset, så varför skulle Gud som är perfekt i rättfärdighet låta det gå till på det viset? Nej, människan kan inte bygga sig någon egen väg till Gud. Vad hon än gör så finns alltid synden där och anklagar henne inför Gud.

Det är här Jesus kommer in. Jesus, Guds egen Son, den perfekta människan, gav sitt liv för din och min frälsning. Han var den enda som kunde betala vår borgen, och han gjorde det med sitt eget blod. Allt du och jag behöver göra för att

Jesus är vägen, meningen och livet!

bli frälsta är att bekänna oss som syndare och sätta vår tro och tillit till Jesus Kristus. Gud har inte tvingat någon människa att gå Jesu väg. Det finns många vägar att gå på, vissa kanske är mycket mer bekväma än Jesu väg, men de leder alla till fördärvet. Den som följer Jesus kan däremot få utstå förföljelse och lidande i detta livet, men vad är väl några korta år här på jorden jämfört med en evighet av frid, lycka och glädje?

Sanningen

Sanningen kan liknas vid ljus. Ljuset visar vägen och det avslöjar vad som finns i mörkret. Jesu ord leder oss rätt, för allt han har sagt är sant. Allt som inte stämmer överens med Guds ord är per definition inte sant. Det är ett väldigt kontroversiellt påstående idag, faktiskt även i vissa kristna kretsar, eftersom det är så exkluderande mot andra trosuppfattningar (vissa skulle även säga intolerant, men då använder man ordet

fel). Men sanningen kan aldrig motsäga sig själv; 1+1 kan inte vara både 2 och 3, hur mycket man än skulle önska det. Därför kan inte både Muhammed, Jesus och Buddha ha rätt på samma gång. Det kvittar om vi lägger alla under samma "kärlekens tak" och låtsas som att det inte spelar någon roll vilka läror personerna står för.

"Sanningen kommer alltid fram" brukar man säga. Det är inte alltid så roligt att höra sanningen. Vem önskar att bli kallad syndare, mördare, våldtäktsman eller avgudadyrkare? Det finns väl ingen som tycker om att stå med skam framför alla sina vänner och hela sin familj, allra minst framför Gud? Sanningen blottar oss, visar vem vi verkligen är. Inför Gud är vi alla nakna, hur mycket vi än försöker dölja oss. Det kan vara väldigt smärtsamt att drabbas av sanningens ljus, men det är absolut nödvändigt för att vi ska kunna bli frälsta. Hur ska vi kunna ha en vilja att tvätta oss om vi

inte kan se att vi är smutsiga? Och hur ska vi vända oss ifrån något som vi inte vet vad är?

Livet

Är ett liv utan mening någonting värt? Och kan det finnas någon yttersta mening med livet om det inte finns något liv efter döden? Många menar sig tro det, och bedrar sig själva grundligt. Ta dig lite tid och tänk efter lite själv, och du kommer förstå. Mening, syfte och värde är begrepp som bara är logiskt sammanhängande med en världsbild där Gud existerar. Utan Gud existerar det inte någon mening eller något syfte med livet, och det är heller ingenting värt.

Det finns en sång som säger så här: "Vad är vinst om du din själ förlorar i en mörk och tidlös evighet?" Utan Jesus finns det bara död och fördömelse. Vad är meningen med ett liv i rikedom och njutning om det bara leder till död och fördärv? Endast Jesus ger dig sant liv. Det kan vi alla som tagit emot honom vittna om. Mitt i svårigheter och i stunder där livet hänger på en skör tråd, så vet att vi är odödliga genom livet Jesus gett oss. Och efter jordelivet väntar oss en evighet av glädje och frid tillsammans med Jesus.

- Se! Nu står Guds boning bland människorna. Han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara hos dem. Och Han ska torka alla tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga (Upp. 21:3-4).

Ta emot Jesus i ditt liv! Sluta upp med att undertrycka sanningen i dina tafatta försök att själv skapa dig mål och mening i livet. Vänd dig till Herren Jesus istället. Han låter sig alltid finnas av alla dem som ärligt söker sanningen, för han älskar alla människor och vill alltid deras bästa. Men det är du som måste välja! Må Gud välsigna dig!

Efter jordelivet väntar oss en evighet av glädje och frid tillsammans med Jesus.

- Att resa runt med tältet är något av det bästa jag vet.

Jakob Hafsahl

Vad gjorde du under tältmötena?

Jag gjorde vad jag kunde. Allt från att laga mat till att resa tältet till att styra ljudet under möten.

Hur gick det? Något särskilt du kommer ihåg?

Jag tycker att det gick väldigt bra! Det var många människor som kom på mötena och budskapet var väldigt klart och tydligt. Jesus kommer och han kommer snart. Vi får inte glömma vårt uppdrag för att tiden är väldigt kort och vi måste ta tag i varje möjlighet vi får att vittna om världens enda hopp.

Var det värt det?

Att gå ut i världen och

sprida budskapet är det uppdrag vi har fått. Jag tror att det är precis det som är värt något. Även om vi inte ser resultat med en gång kan det betyda mycket mer än vad vi kan se.

Har du något du vill säga till alla som inte kunde komma till tältmötena?

Jag vill passa på att uppmana alla att bedja intensivt för alla som var på tältmötena och hörde budskapet. Att det ska börja gro och spira inombords. Vi måste även be för de tältmöten som ligger framför. Alla kan bedja, oavsett vart och i vilket tillstånd de befinner sig. Bönen har en mycket större kraft än vad vi kan ana.

-Guds Ord har första rummet

Hans Lindelöw

Du var med på tältmötena i Kungälv och Ljungby, varför?

De har ju förberetts under månader i vår planering inför sommaren, så jag var inställd på det. Erfarenheter från förra årets tältmöten gjorde att jag hade vissa förväntningar. Det upptas ju inte sällan positivt att vi beger oss ut i landsändarna. Ville inte missa det.

Kan du ge läsarna några intryck?

Såväl i Kungälv som på Bolmsö har vi mött ett påtagligt rop efter att möta Gud och erfara fönyelse. Det är märkligt, tycker jag, att vi med vårt gamla tält och våra gamla läsarsånger skulle kunna vara med och fylla det behovet. "Tältet" har sin särskilda plats i frälsningshistorien, allt sedan Abraham, Isak

och Jakob, som "bodde i tält" (Hebr 11:9) - ett uttryck för ödmjukhet! Men det är inte formerna som är avgörande. Förhoppningsvis är formerna hos oss underordnade det som alltid borde ha "första rummet" (Apg 13:46) - Guds ord! Om inte ordet går ut genom oss, så kan vi lägga ned. Men om

- Jag upplevde på ett närvaro i sång, bön o

Anne-Lie Vidén

Jag var med för att jag vill, tillsammans med mina syskon, vara med och kämpa för evangelium och styrka troende syskon i tron.

Vad gjorde du?

Jag hjälpte till att sätta upp tältet, laga mat och var med och ledde sången i mötena.

Hur gick det? Något sär-

skilt du kommer ihåg?

Det var ganska kämpigt först när vi kom dit. Jag kände mig ganska missmodig, och tänkte att det kommer nog inte någon. Men det gjorde det! Vi hade fantastiskt fina möten, och jag upplevde på ett starkt sätt Guds närvaro i sång, bön och vittnesbörd.

ordet går ut, och blir mottaget i tro, så ger det liv.

Var det värt det?

En uppdatering om de andliga behoven på de lokala platserna är nog ovärderligt och av helt oersättlig betydelse för tjänsten för Gud. Vi vill nämligen följa Herren Jesus, och Jesus själv gick från plats till plats och böjde sig till den enskilde, för att höra vilka frågor och vilka behov som fanns. Det hjälpte honom att formulera svaren "från Guds egen mun" (5 Mos 8:3). Om vi lever i bönen och hör Andens budskap, så kan vi också få erfara den hjälpen, till själars frälsning, och till himmelens Guds ära!

Har du något du vill förmedla till alla som inte kunde komma till tältmötena?

Kom nästa gång - om Herren dröjer och vi får leva! Och kan du inte vara med av någon anledning, så bistå oss gärna i bönen! Gud välsigne dig! ■

starkt sätt Guds vittnesbörd.

Var det värt det?

Ja! Det var 100 procent helt värt det. Det är så otroligt meningsfullt. Jag älskar att vara med på detta och jag känner mig privilegierad. Det finns ingenting mer värdefullt än att sprida evangeliums glada, mäktiga budskap. ■

Låt oss vara fastbundna vid Jesus!

Appell av Zebastian Vidén

Tiden är kort. Budskapet hastar. Jesus kommer snart. I Hebréerbrevets kapitel 11, läser vi om trons människor genom alla tider.

Det står om Abraham, det står om Mose, det står om Noa. Det står om alla dessa människor som i tro har följt Herrens befallning. De som har tagit emot rättfärdighet. Det står också om Abraham att han hade här ingen varaktig stad. Han sökte efter något tillkommande. Dessa människor var våra bröder och systrar som vi av nåd får stå i samma led med. Det står att världen förtjänade inte att hysa dem. "De irrade omkring i öknar och på berg, i grottor och hålor. Och fast alla dessa hade fått vittnesbördet att de trodde, fick de inte det som var utlovat. Ty Gud har förutbestämt något bättre åt oss: först tillsammans med oss skall de nå målet" (Hebr 11:38-40).

Tänk att vi av nåd får stå med i samma kamp som dessa syskon. Vi får stå i samma led, och Jesus Kristus är densamme, i går och i dag och i evighet.

I kapitel 12 kan vi läsa:

-När vi alltså har en så stor sky av vittnen omkring oss - [alltså dessa syskon vi nyss läst om] - låt oss då lägga bort allt som tynger, och särskilt synden som snärjer oss så hårt, och löpa uthålligt i det lopp som vi har framför oss. Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron (v 1-2).

Jag vill också läsa en halv vers i Judas brev, där han skriver att han vill ... "uppmåna

er att fortsätta kampen för den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga" (v 3).

Detta är också en hälsning från mig till dig som lyssnar det här eftermiddagsmötet. Vi har något som är värt att kämpa för, något som har ett evigt värde. Vi kan inte låta allt vi har och ser omkring oss här i tiden i form av materiella bekymmer, ja allt vad det kan vara, stå som hinder för oss när det gäller det uppdrag vi har fått.

Jesus kommer snart! Det är sant. Det är inte en saga vi berättar, utan dagens sanning, och det måste få fäste i våra liv. Vi samlas inte här för att minnas gångna tider, utan det handlar om att uppmåna varandra att fortsätta den kamp som pågår. Det gäller för oss var och en att inte fastna. Så mycket vill binda oss i den här tiden och hindra oss att få ut evangelium till människorna. Låt oss inte vara fastbundna vid den här jorden, utan låt oss fastmer vara bundna vid Jesus. För det är hos Jesus vi hör hemma.

Idag finns fortfarande tid. Gud är verksam här på jorden genom sin församling, som är du och jag och han vill använda oss den tid som är kvar. Amen.

Tack Jesus Kristus för din nåd, din trofasthet, dina löften. Tack för mina syskon, tack för dem som gått före genom alla tider. Tack Jesus Kristus att du har lovat vara med varje dag. Tack att du kommer snart igen för att hämta hem din församling. Tack att vi får söka oss närmare dig, in i din vilja helt och fullt. Jag lovar och prisar dig. Amen. ■

- Bär ditt lidande som en god Kristi Jesu stridsman!

Appell av Roger Lindroos

Visom samlats här, har nog alla en längtan efter mer av Jesus. Det är underbart att sjunga och prisa Gud och påminnas om vad Jesus har gjort för oss. Han bar vårt straff, och vi är fria. Det har varit så från församlingens begynnelse att med dem som mötte Jesus skedde något radikalt. Det var inte bara något som blossade upp som en tillfällig glädjeyttring och känslösvall. Det var något som satte spår. När lärjungarna gick omkring och predikade, då skedde något. Det blev reaktioner. Jag vill påstå att det är omöjligt att vara levande kristen utan att det inte blir någon form av reaktion.

Vi kan läsa i Apostlagärningarnas kapitel 17, där det står att Paulus såsom hans sed var gick in i synagogan:

-Och under tre sabbater talade han där med dem, i det han utgick ifrån skrifterna och utlade dem och bevisade att Messias måste lida och uppstå från de döda, och han sade: "Denne Jesus som jag förkunnar för eder är Messias" (v 2-3).

Vi ser hur Paulus gick fram och predikade ett klart evangelium. Det är till vittnesbörd för oss idag. Ett klart evangelium. Det ska inte vara uppblandat med olika mänskliga filosofier och uppfattningar; olika livsåskådningar. Det finns ett klart evangelium som vi representerar – Jesus Kristus.

-Och några av dem läto övertyga sig och slöto sig till Paulus och Silas; så gjorde ock en stor hop greker som "fruktade Gud", likaså ganska många av de förnämsta kvinnorna.

Då grepos judarna av nitälskan och

Var ljus i världen! Jesus sa Jag är världens ljus, det vet vi. Men han sa också: Ni är världens ljus. Du och jag ska representera Jesus.

togo med sig allahanda dåligt folk ifrån gatan och ställde till folkskockning och oroligheter i staden och trängde fram mot Jasons hus och ville draga dem ut inför folket. Men när de icke funno dem, släpade de Jason och några av bröderna inför stadens styresmän och ropade: "Dessa män, som hava uppviglat hela världen, hava nu också kommit hit" (v 4-6).

Här var det evangelium som predikades och satte sina spår. Det var något som folk hörde om. Och i sin förtret sa de: Dessa män som uppviglar hela världen har också kommit hit! Usch, så eländigt!

Vidare står det, som jag egentligen tänkte på här:

-...och Jason har tagit emot dem i sitt hus. De göra alla tvärtemot kejsarens påbud och säga att en annan, en som heter Jesus, är konung (v 6-7).

Det här var något som på den tiden ställde allt på ända. Det var ju kejsaren man skulle tillbedja. Men nu kom de och sa att det var en annan, en som hette Jesus, som var konung! Dom som hade

tagit emot Jesus, hade blivit delaktiga i ett annat rike. Ett rike, vars konung hette Jesus. Ett annat rike. Guds rike! Så viktigt det är att vi i våra liv representerar Guds rike, och inte det som är i världen. Om vi vill ta det här på allvar, så kommer vi nog att stöta på reaktioner när vi påstår att det är en annan som är konung i våra liv. Det är inte någon som är i världen vi ska sträva efter, utan det är en annan, en som heter Jesus.

Nu ska jag läsa ett ord som ringt inom mig inför dessa tältmötesdagar. Det är sant att när vi har tagit emot Jesus så är vi glada och kan prisa honom. Men just det att vi tillhör ett annat rike innebär också något som måste bli konsekvens av att vi beslutat att följa Jesus. Då blir det så här, som det står i 2 Timoteusbrevet kapitel 2, där Paulus säger i tredje versen:

-Bär ock du ditt lidande såsom en god Kristi Jesu stridsman.

Också du. Det ordet har ringt inom mig. Det här lidandet, funderar jag över. Det var inte så att Timoteus var särskilt drabbad av olyckor på olika vis. Det här var något helt annat. Också du. Du också har tagit emot Jesus. Också du har börjat gå den här vägen och följa honom. Bär också du ditt lidande såsom en god Kristi Jesu stridsman. Vad talar det här om? Det här gäller oss var och en. Det finns en HERRENS armé. Det finns en strid som är omöjlig för dig och mig att undgå om vi vill följa Jesus på allvar. Då kommer vi genast i konflikt med den här världen. Det är omöjligt för en levande kristen att vara utan konflikt med världen. Vi är kastade rakt in i en strid. Det gäller var och en. Inte bara en och annan. Det är så lätt idag att vi överlåter uppgifterna i Guds rike åt en eller annan funktionär att sköta en verksamhet som ska gå runt. Nej, var och en – vem du än är som har tagit emot Jesus, har en uppgift i Herrens armé – som en god Kristi Jesu stridsman.

Och så står det – det här är verkligen radikalt; vi måste ta det över oss:

-Ingen som tjänar i krig låter sig insnärjas i näringsomsorger, ty han vill vara den till behag, som har tagit honom i sin sold (2 Tim 2:4).

Då Jesus har tagit oss i sin tjänst, då vill han ha hela oss. Hela vår uppmärksamhet. Det är intressant att det står här om näringsomsorger. Det är ju oftast så i våra liv; det som är allra viktigast och kommer först är vårt uppehålle. Det får styra vårt uppdrag. Det ska vara tvärt om! Det är vårt uppdrag som ska styra! Hur vi sedan på ett eller annat sätt lever, det får komma i andra hand! Det får vi lägga i Guds hand. Han visar oss vägen som vi ska gå. Han har tagit oss i sin sold, och då tar han också hand om oss. Det här är väldigt viktigt för oss.

Jag vill ropa ut den här uppmaningen: Bär också du ditt lidande! Inte för att vi älskar att plåga oss själva, nej, men för att vi har fått något i våra hjärtan som är i konflikt med världen. Då bär vi på det här lidandet. Har vi inte sett om vårt hus, så måste vi fråga oss själva: Gud, vad gör jag med mitt liv? Han vill använda oss var och en. Han vill använda dig som är ung, medelålders, mitt i din karriär – är

du äldre som tycker att du har gjort ditt. Men du, din sista dag har inte kommit ännu. Än finns det tid. Du har ett uppdrag. Så är det. Jag har ibland tänkt att man har misslyckats så mycket i sitt liv. Man skulle ha gjort det ena och det andra. Man ser tillbaka, och tycker man skulle ha gjort så eller så. Och så ger man lätt upp. För mig är det så ibland. Jag faller i missmod.

Men vi får se på Jesus. Vi ser framåt! Det som ligger bakom får vi lämna. Framtiden är framför. Vi har en nådig och barmhärtig Gud och Han vill använda oss. Han vill ta hand om oss. Han vill ta hand om dig; han vet precis vad du bär på och kämpar med. Och är det så att du har kamp i ditt liv, så tacka Gud! Då visar det sig att du tar något på allvar. Vi får brottas med Gud. Jakob fick brottas med Gud – och vinna seger! Tänk när vi får en sund brottningskamp med Herren själv. Han ska märka oss i livet. Hans signum får vara över våra liv, och då blir vi farliga för världen. Då kommer människor att säga: De som uppviglar hela världen! De ser ett hot. Den här världens furste ser ett hot. Han ser att det finns människor som lagt sitt liv i Guds hand och vill dra människor loss ifrån Satans makt, från världens rike.

Var ljus i världen! Jesus sa Jag är världens ljus, det vet vi. Men han sa också: Ni är världens ljus. Du och jag ska representera Jesus. Må vi fråga oss själva: Vad är min ställning idag? Vad gör jag för Jesus idag? Vi får komma till honom. Kanske i din ensamhet, eller gå till någon som hjälper dig och ni

kan bedja tillsammans. Gå inför Herren, Gud vet allt. Det finns kanske mycket vi inte kan förstå eller förklara, men Gud vet allt om ditt liv. Vem du än är, så vill han använda dig den tid som ligger framför. Vi tror att tiden är kort att verka. I Bibeln står att natten kommer då ingen kan verka. Tiden är kort. Men gör det du fått dig ålagt. Amen ■

**Nej, var och en –
vem du än är som
har tagit emot Je-
sus, har en uppgift
i Herrens armé –
som en god Kristi
Jesu stridsman.**

Illustration från en äldre utgåva av Kristens resa.

Simon Beecham föddes och växte upp i hamnstaden Grimsby i nordöstra England. Han levde sedan ett äventyrligt liv; tillbringade ett par år i Israel, sedan Sverige några år och kom så småningom till Spanien, där han tog skepparexamen och arbetade som styrman och kapten i anslutning till turistnäringen. Han kom därefter till Trinidad, där han startade ett internet-café och levde gott ett par år. På grund av oklarheter med uppehållstillståndet sattes han i fängsligt förvar åtta månader utan dom och rannsakan. Skickades till England som en bruten man, och tog sig sedan åter till Sverige, där han för nio år sedan fann sitt hem hos Maranatasyskonen på Bällsta missionscenter, där han bor kvar och deltar i arbetet. I det vittnesbörd han skrivit till Midnattsropet, skildrar han hur de svåra upplevelserna i fängelsemiljön drev honom närmare Gud, och hur Jesu kärlek intagit hela hans liv.

Kärleken från Jesus är djupt ingravad i mitt hjärta, så djupt att jag välkomnar prövningarna. Min nöd ledde mig till honom och han förvandlade mig så totalt att jag kunde se och ta emot hans kärlek på ett andligt sätt och kunde ta emot honom som min Frälsare och Herre. Nu kan jag se härligheten av hans tillkommelse, och jag skulle inte vilja byta bort en enda sekund av vad jag fått uppleva.

Jag kommer ihåg mina dagar i fängelset, som om det vore igår. Det hände så fruktansvärda saker så jag vill aldrig prata om dem.

På eftermiddagarna var alla fångarna, omkring 1 500 personer instängda i små, proppfulla celler utan toaletter eller rinnande vatten.

Inga bäddar, bara betonggolv, och den tryckande hettan från solen brände genom plåttaken, och gjorde att humören kokade och livet blev farligt, då hatet blev påtagligt, vilket nästan alltid ledde till våld. De intagna började med en sång som gjorde att hela platsen vibrerade, en person skulle skrika högt: Eld, eld!

... följd av alla de intagna som ropade: Bränn dem, bränn dem! Sedan åter den ensamma rösten, fylld av hat: Svavel, svavel! ... följt av mängdens: Döda dem, döda dem! Det här hatet var riktat mot vakterna, eller "turnkeys" (övers: nyckelvidarna) som de kallades, eller till och med mot familjer och vänner därute, ett hat som eldades av orättvisorna i världen, både verkliga och inbillade. Jag brukade ta skydd i hörnet och försöka hålla för mina öron, men det fanns ingen möjlighet att fly känslan av hat som trängde genom väggarna.

En afton när sången just hade avtagit, hörde jag på avstånd en ensam röst sjunga:

*Jesus loves me! This I know,
For the Bible tells me so. Little ones to Him
belong: They are weak, but He is strong.*

*Yes, Jesus loves me! Yes, Jesus loves me!
Yes, Jesus loves me! The Bible tells me
so.*

*Jesus loves me! He will stay Close beside
me all the way; Thou hast bled and died for
me, I will henceforth live for Thee.*

*Jesus älskar mig, jag vet, Ty min bibel säger
det. Barnen höra honom till, Han dem alla*

**Jag förstod i det ögonblicket
Jesu eviga kärlek till oss alla.**

Guds kärlek är överskrivet i mitt hjärta

Vittnesbörd av Simon Beecham

frälsa vill.

|:Ja, Jesus älskar:| Ja, mig han älskar, ty
bibeln säger så.

Jesus älskar mig, han tog All min skuld och
för mig dog. Här han mig från synden tvär,
Och till slut jag himlen får.

Tystnaden som följde var på något sätt
högre än sången. Jag är inte säker på
hur länge tystnaden varade, men det var
så vackert, så mäktigt. Jag förstod i det
ögonblicket Jesu eviga kärlek till oss alla;
jag visste att hans kärlek var det enda
svaret för vår värld.

Jag vet nu att jag hade fått ta emot
en djup kärlek till alla (inklusive män-
niskor jag aldrig ens mött). Det är inte
en emotionell kärlek, men det är en
kärlek som ger mig en djup omsorg för
andras mentala, fysiska och andliga väl.
Så mycket kärlek att jag vill satsa tid,
pengar, ansträngningar, böner och mitt
liv för Jesus och för att hjälpa andra, med
förhoppning att deras liv ska bli berört av
honom. Så mycket kärlek att jag riskerar
bli missförstådd och ibland utfrysst för
mitt sätt att följa Jesus, fastän jag inte
kan göra likadant som andra.

Panikattackerna plågar mig fortfarande
på grund av vad jag varit med om. Jag kan
inte sitta tillsammans med en större grupp
människor och resa mig och predika
framför folk – de gåvorna har jag inte
fått. Läkedomsprocessen pågår än, och
mycket av min tid tillbringar jag för mig
själv. Men jag är inte ensam, för Jesus
är med mig. Han lär mig sina vägar, han

leder mig att be för andra då de står fasta
och överlåtna i tjänsten att undervisa vår
Faders ord enligt sin kallelse. Gud ser
vår kamp. För en del är striden mellan
kropp och själ svår och de faller. Vi faller
alla, men det gäller att inte fästa sig vid
nederlagen, utan bara se kampen, och

Med Jesus är jag fri, jag
vet att min Fader ser
mitt hjärta, han känner
till att allt jag gör, det
gör jag för honom, även
om kampen mot mitt kött spänner mig
nästan till sammanbrott ibland. Varje fel-

**Min nöd ledde mig till honom och
Han förvandlade mig så totalt att
jag kunde se och ta emot hans
kärlek på ett andligt sätt och kun-
de ta emot Jesus som min Frälsare
och Herre. Nu kan jag se härlig-
heten av hans tillkommelse.**

känna medkänsla för sin nästa - det är en
gåva från Gud.

Jag önskar att människor kunde se hur
kärleken från Jesus är djupt ingraverad
i mitt hjärta; så djupt att jag välkomnar
prövningarna. Min nöd ledde mig till
honom och Han förvandlade mig så totalt
att jag kunde se och ta emot hans kärlek
på ett andligt sätt och kunde ta emot Je-
sus som min Frälsare och Herre. Nu kan
jag se härligheten av hans tillkommelse,
och jag skulle inte vilja byta bort en enda
sekund av vad jag fått uppleva.

steg och misstag känns som röda fläckar
i min själ.

Jag tillbringar tid vid korset, böjer knä
där med armarna vidöppna. Där finns det:
förlåtelse, förståelse – samt härligheten
och undret av hans kärlek till mig. Jag
som inte förtjänar någonting, har där
löftet om en evighet med honom i himlen.
– Åh, mitt hjärta sjunger, och om han ber
mig göra någonting så vill jag göra det,
även om det blir långa ökenvandringar
och världens bespottelse. Han är alltid
med mig, han leder mig, tvingar mig fram
till sina hemligheter, ger mig sin visdom,

glimtar av sin härliga plan för oss, och de timmar jag använder i bön för andra människor får innehåll. Jag ber att de ska få uppleva den här kärleken i sina liv. Jag vet att mina böner inte är förgäves, det är böner efter min Faders hjärta.

- Saliga är de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket.

Saliga är de som sörjer, de skall bli tröstade.

Saliga är de ödmjuka, de skall ärva jorden.

Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, de skall bli mättade.

Saliga är de barmhärtiga, de skall få barmhärtighet.

Saliga är de renhjärtade, de skall se Gud.

Saliga är de som skapar frid, de skall kallas Guds barn.

Saliga är de som blir förföljda för rättfärdighetens skull, dem tillhör himmelriket.

Saliga är ni, när människor hånar och förföljer er, ljuter och säger allt ont om er för min skull (Matt 5:3-10).

Jag tänker ofta på Johannes Döparen, hans kallelse. Han levde i öknen öster om Jerusalem, nära Jordanfloden. Våldigt få växter grodde där. Våldigt få djur levde där. Det var dålig jordmån. Jordan var bemängd med krita. Stenar och klippor täckte marken.

Johannes mat var väldigt enkel. Han åt "gräshoppor och vildhonung"... Det här visar vilken slags människa han var. De flesta människor försöker att skaffa njutning i livet. De lever på det sättet. Johannes skaffade inte egen njutning. Han ville visa människor detta. Vi ser honom väldigt annorlunda nu än de gjorde som kände honom då han levde. Människor måste ha tyckt att han var tokig. De skrattade åt honom, men vår Fader hade en speciell plan för honom. Johannes gjorde ett särskilt arbete för Gud. Jag tror att Gud vakar över varje människa, och han har en speciell plan för var och en. Om vi bara lyssnar till honom så är han där. Ett möte med Jesus är att få lära känna vår Faders kärlek till oss.

Jag grips alltid när jag läser vad Paulus skrev om kärlek i första Korintierbrevet, kapitel 13. Han försökte inte ge människor något fint att läsa på bröllop. Han hade i sanning mött vår Herre och Frälsare för att kunna beskriva Guds kärlek på det sättet. Kärleken han skriver om här är inte Eros (den romantiska önskan om kärlek), men Agape (den osjälviska syskonkärleken i Kristus). Kärlekskapit-

Min bön och min förhoppning är att så många som möjligt ska förstå den kärlek Kristus har till oss alla.

Att vi kan se varandra med hans ögon, med förståelse och djup förblivande kärlek, som tvättar bort alla missförstånd, förlåter våra felsteg.

let är inte främst till för förälskade, utan för alla människor i församlingen som upplever att denna väg är Jesus, eftersom det talar om honom, beskriver honom, drar oss till honom.

Min bön och min förhoppning är att så många som möjligt ska förstå den kärlek Kristus har till oss alla. Att vi kan se varandra med hans ögon, med förståelse och djup förblivande kärlek, som tvättar bort alla missförstånd, förlåter våra felsteg och låter dem bli förlättna, varje dag på nytt.

Herre, förbliv i mig, ske din vilja. ■

Vad ä

Text: Tage Johansson

Ordet frälsning betyder räddning. Denna räddning består i att bli befriad från en ond makt som en gång kom in i människosläktet. Gud skapade människan till att ha en fri vilja, inte till att vara en robot. Guds syfte var att människan skulle leva i en harmonisk gemenskap med Honom själv. De första människorna Adam och Eva levde sin första tid här på jorden i Guds fullkomliga kärlek, glädje och lycka. Hela skapelsen badade i harmoni och frid. Så kom dagen då de första människorna lät sig lockas in i onskans och olydnadens fördärvbringande makt. Detta innebar att människosläktets natur blev fördärvad. Varje människa kom så att bära på ett ont och fördärvat hjärta. Livsförbindelsen med Gud blev bruten. Död, sorg, sjukdom och evig olycka följde i spåren av detta.

Guds kärlek var så stor att det fanns en räddningsplan klar redan innan han skapade människan. Gud måste gå ner i människogestalt när tiden var inne, gå in i människans ställe och ta all synd och dom på sig. Det var Guds räddningsaktion. Var och en som tror detta blir fri. Jesu ord på korset "Det är fullbordat" gällde alla människor. De som levde före Jesu försoningsverk på Golgata blev frälsta på det som skulle ske, och de som lever efter Jesu död för oss, blir frälsta genom det som har skett.

Du måste födas på nytt.

Frälsning är en ny födelse som är nödvändig på grund av att människan är död i synden och överträdelse. Livets Gud kan inte ha gemenskap med synden och syndaren. Genom att tro på att Jesu blod renar från synden kan

r frälsning?

en människa genom Guds Ande bli född på nytt. När människan släppte in synden i sitt liv blev hennes natur ond, men genom pånyttfödelsen blir vi delaktiga av Guds natur. Gud planterar in sin nya natur i hennes väsen. Det är en livsförvandling.

I bibeln kallas djävulen ibland för åklagare. En åklagare har till uppgift att framlägga bevis på skuld. Djävulen använder sig av lagen som bevis. Jesus har gjort om intet detta syndens vapen genom att i vårt ställe gå in under lagen och uppfylla den. Vi kan juridiskt sett bli helt befriade från skulden, och vi har i Jesus en sann försvarsadvokat liknelsevis talat. Gud gick helt till botten för att friköpa människan från fiendens alla intäkter. Genom Jesu död och uppståndelse kan var och en genom tron tillägna sig hans rättfärdighet och helighet. När vi ser detta klart förstår vi att frälsningen är en gåva från Gud av nåd.

När Paulus blev sänd av Gud att predika evangelium var det för att åhörarnas ögon skulle öppnas. De skulle se sanningens ljus om sin livssituation så att de omvände sig från mörkret till ljuset, från Satans makt till Gud.

När människorna från början inte tog emot Guds frälsningserbjudande blev jorden alltmer uppfylld av våld och ogudaktighet. Redan i Adam och Evas tid blev en av deras söner en morderare. Människan är genom sin onda natur en operationsbas för den onda andevärlden på jorden. Jesus bekräftade detta när han sa att hela världen är i den ondes våld. Han sa också att hans rike inte är av den här världen. Jesus blev aldrig populär i religiösa eller politiska kretsar. Då människan blivit född på

nytt upptäcker hon att det finns något sant och riktigt i tillvaron som också kan få positiva följder för omgivningen. Bara ett exempel som tankeexperiment för att bevisa livsförvandlingen i den nya födelsen: En sann kristen kan inte ta till vapen och skulle alla på jorden bli troende skulle det inte finnas några krig mer. Men det kommer en tid då detta blir

sitt fönster en gammal människa, som hon väl kände, gå förbi. Då skrev hon sången Skall det bli ljus när din afton kommer? Vår tid här på jorden handlar i stort sett om en förberedelse inför den väntande evigheten, då ingen tid ges mer. Alla människor kallas då av Gud till räkenskap vad vi gjorde med vårt liv här i tiden.

Bibelordet säger oss att Gud har lagt ner evigheten i människan. Det innebär att vår existens aldrig upphör. Detta är också en av förklaringarna till varför Gud har gjort allt för att rädda oss.

verklighet. Det blir när Jesus blir konung på jorden. Men idag vill han bli konung i ditt liv. Det heter i bibelordet att "Idag är frälsningens dag", så tro och tag emot evangelium.

Var skall du tillbringa evigheten?

Bibelordet säger oss att Gud har lagt ner evigheten i människan. Det innebär att vår existens aldrig upphör. Detta är också en av förklaringarna till varför Gud har gjort allt för att rädda oss. Varje människa här på jorden som lever idag är på en vandring mot evigheten. En sångförfattare såg en gång utanför

Till sist vill jag från mitt hjärtas djup, till dig som har läst dessa rader, föra Petrus uppmaning på pingstdagen vidare. Cirka tretusen tog emot frälsning när de blivit överbevisade av den helige Ande om sin synd. De lät döpa sig, och de behövde vägledning. "Låt frälsa eder från detta onda och perversa släkte" sade Petrus.

Skall din själ, nu min vän räddas för himmelen, skall du komma nu när Jesus nåd dig ger?

(nr 57 Särilaregn) ■

Att inte *vilja* eller inte *kunna*

Text: Märta Berg

Detta kommer att handla om skepticism. Eller om du föredrar att kalla det tvivel.

Som illustration till det jag här ska tala om har jag tagit två personer som får gestalta skepticismen, var och en på sitt sätt. De var inte personligt bekanta, levde i helt skilda världar och hade diametralt olika förutsättningar. Men ändå var de offer för detta, som så många är. Tvivel. Det är en man och en kvinna, men jag tror inte att de representerar olika slags möjligheter för den sakens skull. Det är andra saker som avgör. Vi ska titta på det om en stund.

Låt mig först säga att jag har mött ganska många skeptiker under mitt liv, dock inte dessa bägge. Ändå har jag mött dem och i viss mån lärt känna dem och jag kan utan omsvep säga att de har gjort starkt intryck på mig. Och jag tror att ibland oss går deras efterföljare utan att ge sig tillkänna.

Jag vill börja med att berätta om kvinnan. Hon hade helt visst en annorlunda samhällsställning än den ordinära. Hög stående i samhället ägde hon såväl aktning som alla tänkbara materiella tillgångar. Sättillvida känner jag inget släktskap, ingen samhörighet. Att jag finner henne intressant, beror på att Jesus tar henne som exempel, när han vid ett tillfälle undervisar fariséer och skriftlärda; drottningen av Söderlandet, hon som kom från världens yttersta ände.

Ja, hon var drottning av ett av dåtidens absolut mest välsituerade riken, Saba. Så när hon beslutar sig för att söka upp den visaste mannen i hela världen, Salomo, så var det inte i en tiggares skepnad hon kom. Hon var helt säkert klädd i den skönaste dräkt som tänkas kunde, och med

***Hon tog chansen
och dold bakom
allt sitt magnifika
yttre mötte hon
något hon aldrig
sett. Hon blev helt
utom sig!***

sig hade hon ett mycket stort följe i form av kameler, lastade med dyrbarheter av alla de slag, kryddor, guld och ädelstenar. Därvidlag känner jag inte heller något som helst samband.

Men varför kom hon? Jo, hon hade hört ett rykte om en man, vars vishet var större än alla andras. Detta rykte hade förmått henne att lasta sina kameler med så oändligt stora gåvor, att dess like aldrig förekommit. Men *varför* kom hon? Jo, hon kom för att sätta Salomo på prov. Hon ville nämligen inte tro vad ryktet hade förmått. Hon ville inte tro! *Hon ville inte*. Hon hade nämligen något annat med sig, något utöver rikedomarna och de präktiga gåvorna. Frågor. Svåra frågor. När hon kom till Salomo, då talade hon ut. Allt som låg på hennes hjärta och han gav henne svar på allt. Ingenting var fördolt för honom, säger bibeln, alltså får jag tanken att också det som drottningen

inte förmådde uttala, också det svarade han på. Den visaste av alla!

När hon får svar på de svåra frågorna, då är det som att hon också får ett nytt sätt att se på tillvaron. Nu ser hon hur allt är. Huset, maten, kläderna! Och hon blir helt knäckt! ”Så var det då sant!”

Nu känner jag släktskapet! Jag hörde om en man som kan lösa livets gåtor. Och mina frågor var så stora att jag behövde möta Honom.

”Och jag som inte ville tro!”

Jesus säger: ”Hon ska vid domen träda fram och bli dig, du människosläkte till dom. Ty hon kom!”

Och här är vad som är former än Salomo! Så säger Jesus.

Det var hon som inte ville tro. Men hon kom!

Det gjorde jag också. Pris ske Gud! Inte från jordens yttersta ände, men från mitt syndalivs yttersta gräns. Och jag fann att

inte ens hälften av Hans visdom, nåd och kärlek hade blivit mig berättat.

Det fanns en man som inte kunde tro. Jag vill nu berätta lite om honom. Han var inte av konungslig börd, inte rik och förnäm, men han ägde personliga egenskaper som lojalitet och trofasthet. Problemet i hans liv var inte en mängd svårlösta frågor. Det fanns bara en fråga, men den var så stor och övergripande så den skylde alla möjligheter. Frågan om döden. Han hade trott av hela hjärtat, så radikalt att han ändrat hela sin vardag och tagit konsekvenserna av den tro som drabbat hans liv. Givit sig ut på vandring. En gång.

Men nu kunde han inte. Döden hade kommit emellan och utsläckt allt. Det fanns inga vägar att gå längre. Döden – för honom var det inte fråga om att vilja. Döden utgjorde punkten och *han kunde inte*.

Jag är inte satt till att döma dessa bägge människor. Jag kan bara konstatera att en av dem har svårt att tro på ett rykte hon hört. Jag känner sympati när det gäller den delen. Man borde kanske inte vara så snar och villig att tro på rykten. Det mesta är vanligtvis dravel. Jag vet inte hur hennes svåra frågor såg ut. Men det är inte svårt för mig att föreställa mig hennes skepsis. Det kan vara så att när själens frågor är alltför smärtsamma, då vill man inte lämna ut dem till någon som möjligen kan bli en stor besvikelse. Det är genom tiderna alltför många som gått på den niten.

Men hon kom. Hon tog chansen och dold bakom allt sitt magnifika yttre mötte hon något hon aldrig sett. Inte ens hälften hade de berättat – ryktesspridarna. Hon

blev helt utom sig!

Jag kan inte heller säga att mannen jag berättar om är svag och klandervärd. Det kan de få säga som inte drabbats av dödens kalla verklighet till förlorad tro. De som inte upplevt hur det mest dyrbara och meningsfulla krossas till förstelnad överklighet av dödens kalla hand. Jag vill inte säga så. Det jag vill säga om honom, till ett observandum för dig, är att han var inte där han borde.

För det hände underbara saker i hans vänskrets. Där mötte hans vänner uppståndelsens verklighet, men när de försökte förmedla erfarenheterna till den arme Tomas, så erfor han säkert en hel massa känslor. Besvikelse! Varför inte jag! Eller kanske han ängslades för att alltsammans var bedrägeri? Det fanns gott om charlataner också på den tiden.

Men eftersom han inte var där han borde, i gemenskapen där han egentligen hörde hemma, så *kunde han ju inte tro*. Och han var inte den som lät sig nöja med något annat än sanningen. Det första är olyckligt men det sista är hedervärt. Tycker jag.

Alla hedervärda tvivlare bör göra upp med sina egenvalda promenader i sorg och saknad.

Det finns en mötesplats där livet triumferar.

Men jag tycker också att alla hedervärda tvivlare bör göra upp med sina egenvalda promenader i sorg och saknad. Livet blir inte som förr. Döden är ingen lek, inte sorgen heller.

Dock finns en mötesplats. Där livet triumferar. Den här gången var det bakom låsta dörrar. Men det är så saligt utskrivet: *"Då kom Jesus!"* Den här gången var Tomas där och han som skarpt formulerat sin hållning: *"Om jag inte får se, så kan jag inte tro!"* Han brister nu ut i bekännelsen *"Min Herre och min Gud!"*

Jag har förlorat många möten med den uppståndne för att jag inte var där jag skulle. Jag har också rutit ifrån till dem som försökt erbjuda ersättningshärlighet av diverse slag. Hungern i mitt hjärta har krävt att få se Jesus. Att veta att jag är upptecknad i hans sårade händer är nog för mig. Jag som varken ville eller kunde tro.

Till dig min läsare, har jag en hälsning: Gör som Söderlandets drottning! Gör som Tomas! Gör som jag! Kom! För här är vad som är mer än Salomo. Här är en levande Frälsare, Jesus Kristus! ■

Vad säger Jesus?

-Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt och min börda är lätt.

Matt 11:28-30

-Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Matt 6:19-21

-Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Joh 14:6

-Bed och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er. Ty var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas.

Matt 7:7

Ge sitt liv för ett barn

Maranataförsamlingens mission i Dominikanska republiken har alltid haft stort fokus på barnen. Ända sedan början av 80-talet har alfabetisering, läkarvård, barnmöten och andra aktiviteter alltid funnits med som en självklar del av arbetet. Inte minst för att Jesus själv sa: - Låt barnen komma till mig och hindra dem inte.

Läs här Vendela Vidéns recension av Bill Wilsons bok *Vem bryr sig?* Låt dig inspireras och användas för att nå fram till någon eller några av *dessa mina minsta*. Du finner dem förmodligen i ditt närområde. Barnen behöver Jesus.

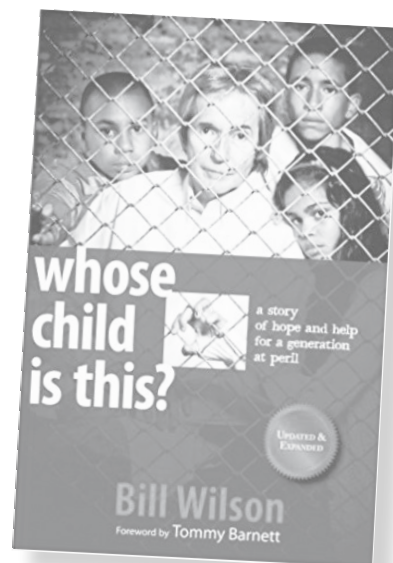
Vem bryr sig?

Bokrecension: Vem bryr sig? av Bill Wilson

Wilson, Bill. 2000. *Vem bryr sig?* Uppsala: Livets Ords Förlag
Originaltitel: *Whose Child Is This?*

Text: Vendela Vidén

När jag började läsa boken *Vem bryr sig?* av **Bill Wilson** – pastor för *Metro World Child* i New York City (tidigare Metro Ministries International och Metro Church) – fångades hela min uppmärksamhet redan i första kapitlet. Som läsare introduceras man snabbt och förs in i den brutala verklighet som är hundratusentals barns vardag i New Yorks innerstad och slumområden. Författaren ger gång på gång exempel på hur bedrövligheten i vardagen kan se ut, och samtidigt som det ibland tar emot att läsa de ofta tragiska berättelserna om dessa barn och ungdomar, är det svårt att lägga boken ifrån sig.

Det är mycket gripande att läsa om hur Bill Wilson och flera volontärer efter mycket motstånd i form av prövningar och hinder, som exempelvis omgivningens misstro, problem med lokaler och ekonomi, till sist ändå lyckas upprätta den vision som sedan Bill var ung blivit lagd på hans hjärta. I en gammal lagerlokal i Brooklyn börjar hundratals, ja så småningom tusentals barn samlas varje lördagsmorgon för att få höra om Jesus. Metro Ministries metoder att ha så kallad

söndagsskola, (trots att den är på lördagar), presenteras grundligt för läsaren, och även fast den första upplagan av boken gavs ut 1994, ser jag det som lika aktuellt och angeläget även idag att läsa och ta till sig berättelsen om hur det enkla framförandet av evangelium till barn kan betyda så oerhört mycket för dem.

Wilson och hans medarbetare har verkligen förmågan att fånga barnens uppmärksamhet, och de har förstått att en viktig prioritet är att låta barnen ha roligt. De väl förberedda samlingarna inleds med lekar och tävlingar och avslutas med enkla men raka berättelser om Jesus och om hur man ska göra för att bli frälst. Budskapet är alltid detsamma – vecka efter vecka – men det framförs på olika sätt, bland annat genom föreställningar, illustrations- och bildvisning och filmer. Wilson skriver: ”Vi tror att söndagsskolan skall och kan vara den mest spännande timmen på hela veckan.”

Fokus i budskapet till barnen ligger på Guds kärlek, eftersom de verkligen behöver höra att det finns någon som

älskar dem och som vill förlåta dem; att det finns någon som är med dem även när ingen annan är det, och att om än deras föräldrar förkastar dem, kommer Jesus aldrig att göra det.

Utiifrån den inblick man som läsare får i dessa barns liv, är det inte svårt att förstå att den här stunden på lördag förmiddag ofta är den enda ljusa stunden i hela deras vardag. Runt omkring dem är våld, droger, sjukdomar och död, och hopplösheten inför framtiden är enorm. När då Metro Ministries bussar klockan nio på morgonen rullar upp framför de fallfärdiga hyreshusen för att välkomna barnen ombord och ta dem till söndagsskolan, är det inte svårt att förstå att barnen – i alla väder – vill vara med.

Jag förundras igen och igen över Wilson och hans medhjälparens starka vilja att envist fortsätta försöka göra allt de kan för att hjälpa andra och för att nå fram till dessa orosfyllda barn med budskapet om att det finns någon som älskar dem och som vill förlåta de. En essentiell princip de går efter är att evangeliet varje gång

*Under alla år har barnen funnits i missionens fokus. Första bilden är från år 2000. Hela sommaren fylldes med aktiviteter för barnen, bland annat med inspiration från Wilsons bok *Vem bryr sig*. Arbetet fortsätter idag i flera problemfyllda områden. Här samlar Ilennia Ureña barnen i slumområdet La Cañada.*

måste presenteras som om det är sista gången barnet någonsin får höra det. Sanningen är att just så allvarligt och angeläget är det.

Ett ämne i boken som det läggs mycket betoning på är vikten av personliga hembesök, något som medlemmarna regelbundet gör varje vecka hos barnen och deras familjer. Det är inte konstigt att starka band och relationer knyts till barnen, och särskilt eftersom många av de små saknar trygghet och kärlek i hemmet. Jag blev glad när jag läste att flera av barnen som var med i tidigare års söndagsskola senare när de blev äldre, själva valde att gå in i arbetet.

Arbetet är både fysiskt och psykiskt krävande med ansvarsfulla och tröttnande uppgifter. Både barn och vuxna lever mycket utsatt. På frågan om varför Wilson har valt att bo och arbeta i ett sådant område, svarar han: "För att någon måste göra det. Jag gensvarade inte på en hörbar kallelse. Jag gensvarade på en desperat situation."

Att leva mitt i utsatthet och tragik, och veta att man har ett budskap till människorna man har omkring sig, tror jag innebär en motivation för att fortsätta och gå vidare. För alla dessa barns tragiska liv finns ett evangelium som måste förmedlas av budbärare; som är beredda att gå.

Vid läsningen talade följande citat mycket till mig – det handlar om att Gud ger kraft ur striden: "Men om du flyr från en strid, kommer du bara att fortsätta fly. Och när sedan ditt livs jätte kommer – och det gör den – går du under. Du klarar det inte. Du har ingen stridserfarenhet. Du har inget att hämta kraft ifrån. Lejonet och björnarna i mitt liv har kommit i

många former: förkastelse, sjukdom, sorger, tragedier – allt du kan nämna. Men det är genom att gå igenom sådana prövningar som vi får erfarenhet i strid. Gud ger dig inte kraft till striden. Han ger dig kraft ur striden."

Ännu ett stycke jag vill citera är:

"Alltför många människor väntar på det vi har lärt känna som "Guds kallelse" eller "Guds röst". Men när omständigheterna inte är i linje med det de känner är rätt, gör de ingenting överhuvudtaget.

Om du väntar på en övernaturlig uppenbarelse eller en blixst från klar himmel som ledning för din framtid, får du sannolikt vänta i evighet. Jag har mött mängder av uppriktiga människor som har väntat hela livet på att Gud ska tala till dem. De tänker: Om jag inte hör Herrens röst, skall jag inte engagera mig i tjänst för honom."

Den här passusen blev en mycket betydelsefull påminnelse för mig. Jag tror det är lätt att fastna i att man ska vänta

på den rätta tiden eller det rätta tecknet för att gå och göra Guds vilja, men det står i Markusevangeliet 16:15: Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen.

Som Wilson skriver: "Herren sade inte: När jag kallar er, vill jag att ni går. Han sade bara: Gå!" Och det var just det Wilson själv gjorde när han gav sig iväg till New York City och la ner hela sitt liv för att nå ut till barnen med evangelium om Jesus.

En fråga som ställs i boken är: kan *en* människa göra skillnad? Det kan verka svårt – eller näst intill omöjligt – att se sig själv göra något som personerna i boken gör. Men även de saker som kanske verkar små eller obetydliga, kan betyda *allt* för någon annan. Även om det är att åka med i Metro Ministries bussar för att säga till barnen "jag älskar dig" och "Jesus älskar dig", som en kvinna på grund av språkbarriär valde att göra,

För alla dessa barn finns ett evangelium som måste förmedlas av budbärare; som är beredda att gå.

dag ut och dag in för att hon ville göra *något*, så kan det betyda allt för de barn som hör det.

Att läsa boken fick mig att se att en enda människa verkligen kan göra skillnad, och det påpekar Wilson när han berättar om hur han som ung pojke blev övergiven av sin mamma, men hur en man kom fram till honom på bänken där han satt, och erbjöd sig att betala ett ungdomsläger för honom. Den mannens omsorg och agerande gjorde *all* skillnad för Wilson. "Herren ber oss inte om att personligen rädda hela världen. I stället vill han att vi börjar med att visa omsorg om någon som behöver vår kärlek."

Jag vill rekommendera denna bok. Den är värdefull att läsa för var och en, men särskilt för den som arbetar med barn. Med detaljerade miljöbeskrivningar och ett flertal illustrationer skapas för läsaren en bild av hur miljön och arbetet växte fram under 70-, 80- och 90-talet. Författaren använder ett enkelt skrivspråk, är rakt på sak, frimodig och provocerande.

Personligen vill jag säga att det betydde mycket för mig att läsa den, då det hos mig väcktes nya tankar och jag blev både uppbyggd och inspirerad.

Då Metro World Childs program alltmer utvecklades föddes en idé under konceptet "trottoarsöndagsskola", där man med mindre lastbilar åker ut under eftermiddagarna och placerar sig på olika öppna platser för att ha utomhusmöte. På detta sätt når man ännu fler barn, ungdomar och vuxna, varav många inte har möjlighet att ta sig till samlingslokalerna. Hundratals trottoarsöndagsskolor har under årens lopp startats runt om i världen, arbetet har vuxit och de finns nu bland annat i Haiti och Rumänien. Man arbetar på olika sätt med biståndsarbete och med att nå barn med evangelium om Jesus, och som det står på Metro World Childs hemsida: "Vi tror att relationer och fysiska behov är viktiga, men endast Jesu återlösande kraft kan verkligen förändra liv." ■

Boken Vem bryr sig? av Bill Wilson är slut på förlaget. Den engelska upplagan Whose child is this? finns dock att beställa som e-bok via amerikanska sajter.

- Man måste komma till Jesus med ett ödmjukt hjärta!

Vittnesbörd av Najib Elkalifi

-Bland fariseerna fanns en man som hette Nikodemus, en av judarnas rådsherrar. Han kom till Jesus om natten och sade: "Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare, ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om inte Gud är med honom." Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike" (Joh 3:1-3).

Nikodemus var en lärare. Han kom till Jesus på natten för han ville inte visa sig så att folket såg honom komma till Jesus. Det var liksom skamligt för honom att komma till Jesus och börja tala med honom. Han var ju kunnig i Guds ord och visste vad som stod i Skriften. Men ändå säger han "Rabbi" till Jesus. Han sa: "Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare." Han var medveten om att Jesus kom från Gud, "...ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om inte Gud är med honom".

Nikodemus hade sett och hört vem Jesus var. Men Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike." Nikodemus fick direkt ett svar: han måste födas på nytt. Vi som är troende förstår att vi måste födas genom den helige Ande. Det kan vi tack vare vad Jesus har gjort på korset. Det är där det börjar.

Ibland kommer vi till Gud och vi säger att vi vet. Men när vi på det sättet säger att vi känner Jesus – då vet vi ingenting. Jesus har alltid ett svar till dem som säger "jag vet" - "jag kan". Det är inte på det sättet vi ska komma till Jesus. Vi ska komma ödmjukt och säga att vi vill veta mer av honom. Vi ska ha ett hjärta som väntar att få något av honom. Den

bönen måste finnas i vårt hjärta. Ibland säger vi att vi är ärliga och försöker verka oskyldiga. Men tyvärr är människan en syndare. Det spelar ingen roll hur man försöker förstå sig; hur god man vill vara, hur mycket man vill hjälpa. Man måste komma till Jesus och ha en längtan att få veta mer av honom med ett ödmjukt hjärta, så att han kan ta bort stenhjärtat och ge ett hjärta av kött. Det kan Jesus göra. Jag ska läsa ett ord till från andra Korintierbrevet, kapitel fem; ett komplement till vad jag redan läst:

-Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit. Allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst.

Det är grunden till att bli född på nytt!

-Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord. Vi är alltså sändebud för Kristus. Det är Gud som förmanar genom oss. Vi ber å Kristi vägnar: låt försona er med Gud. Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud (2 Kor 5:17-21).

Tack och lov! Underbara ord! Att få veta detta; vare sig det känns eller inte – Gud har gjort det! Och frälsningen finns alltid där, halleluja! Vilket land eller vilken familj man än kommer ifrån; om man är barn, vuxen eller gammal – alla är välkomna till Herren! Han vill alltid ge oss något nytt i våra hjärtan. För ett ödmjukt hjärta finns alltid en framkomlig väg. Amen ■

Kära medvandrare!

En hälsning från Stina Fridolfsson

Många av oss är rädda för framtiden, döden, ondskan.

Du som är ung undrar om det finns möjlighet att få jobb efter skolan. Du kanske älskar något som du är rädd att mista. Du vill bilda familj, men undrar om du ska våga sätta barn till världen. Miljöförgiftning, krig, terror och ekonomiska problem ger dig vånda för framtiden. Finns någon framtid för 2000-talets generation?

Du som är äldre kanske känner ångest inför krämporna som smyger sig över dig. Hur ska det gå när du inte längre orkar ta vara på dig själv? Och kommer pensionen att räcka till för försörjningen? Och hur ska man möta döden?

Vad är det för mening med en sån här

deprimerande skildring, tycker du kanske. Men faktum är att vi måste erkänna att tillvaron är fylld av oro och ångest, även om man försöker glömma med hjälp av olika fritidssysselsättningar, sprit, droger och bedövningsmedel.

Jag skriver därför att jag önskar att du får lära känna Jesus Kristus. Han är den ende som utan valflask och lögnaktig propaganda kan säga till dig: Var inte rädd! Framtiden är dystert för denna arma jord. Det värsta är, att vi människor har dragit över oss allt detta på grund av vår synd. Vi har syndat genom att vända Gud ryggen, genom att inte fråga efter vår skapare, den ende som kan ge vårt liv evigt värde. Vi är inte skapade till att vara produktionsfakto-

rer i en gigantisk industri. Vi kommer inte ur ondskans grepp genom att med samma onda kravmentalitet och maktlystnad kämpa mot förtryckarna. Den förtryckte går förlorad tillsammans med förtryckaren, så länge han inte vänder sig till Gud.

"Hela världen är i den ondes våld", sa Jesus Kristus. Men han sa också: "Kom till mig, ni alla som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för mitt ok är mildt och min börda är lätt."

Gud visste att det inte fanns någon räddning för människan som är så förstörd av sin egoism, sina destruktiva drifter och oförmåga att handla rätt, sant och gott. Därför kom Jesus hit till världen för att ge sitt liv till oss. Han tog våra synder, vår ondska, vårt hat, och lät sig dödas. Han hade inget ont gjort, men han tog straffet för vår synd. Så kan var och en som tror på honom bli frälst. Jesus vill ge dig ett nytt liv, ett nytt sinne, ett nytt hjärta. Då kan du älska Gud över allting och din medmänniska som dig själv. Så kan din tid på jorden bli värdefull varje minut, därför att du har Guds egen ande. Är detta möjligt? Min vän, leta rätt på en Bibel, läs om Jesus Kristus, be till honom, och du ska få uppleva att han håller vad han lovar!

Därför säger Jesus "var inte rädda" till sina lärjungar. Visst är världen ond och tillvaron vanskelig. Men om du tror på Jesus Kristus, får du ett evigt hopp, en frid som inte världen kan ge och glädje över evighetsvärden som ingen kan ta ifrån dig! ■

**Visst är tillvaron vanskelig.
Men om du tror på Jesus Kristus,
får du ett evigt hopp.**

Radio Maranata
Stockholm, 88 MHz

Dagl. 8:00
Månd & onsd 18:00

Göteborg, 94,9 MHz Tisd 21:00, Lörd 15:00 www.maranata.se

Lever vi i de yttersta dagarna?

Del 4

De yttersta dagarnas världssituation varslar om en stor och härlig begivenhet.

Stig Andreasson

Den bild av de yttersta dagarna som vi hittills har tecknat i denna artikelserie har varit ganska dystert. Detta var oundvikligt, ty Bibelns profetiska beskrivning av ändens tid är inte särskilt ljus. Men ett viktigt undantag finns! De dramatiska händelser, som kännetecknar ändens tid, påminner oss nämligen också om en fantastisk och storslagen händelse, som utan tvivel är nära förestående. Det är Jesu Kristi återkomst. Detta har Herren själv sagt. I sitt tal om tidsålderns avslutning nämner han en rad företeelser som kommer att bli allt mer framträdande i ändens tid. I våra tidigare artiklar har vi koncentrerat oss om laglöshet och normlöshet samt om avfall från sann och biblisk tro. Men Herren nämner också krig, jordbävningar, förföljelser och hungersnöd, men även mission och evangelisation, något som lyckligtvis förekommer också i ändens tid. Alla dessa företeelser är tydliga varsel om Herrens snara återkomst.

En rätt förståelse av tidens tecken.

Många har menat att de ting som Herren nämner i sitt eskatologiska tal knappast kan vara tecken på de allra yttersta dagarna. Han omtalar ju företeelser som förekommit under mänsklighetens hela historia. Detta är delvis sant, men här måste vi ännu en gång påminna om den grundläggande principen för en rätt förståelse av de yttersta dagarna.

Ändens tid innefattar nämligen en lång period där allt intensifieras ju närmare vi kommer själva avslutningen.

En enkel illustration kan kanske närmare förklara detta. En lärd professor var på semester borta på det norska Västlandet. En skön morgon gjorde han sin vanliga promenad utmed stranden och njöt av det härliga sommarvädret. På den smala stigen mötte han en gammal fiskare, som han tidigare hade träffat och pratat med ibland. "Vilken härlig sommarmorgon!" utbrast professorn. "Ja", svarade fiskargubben, "men i kväll blir det storm!" – "Vad säger du, himlen är ju blå och molnfri, havet är nästan som en spegel och någon vind känner vi knappast"! Den gamla fiskaren replikerade: "Ser du inte det lilla grå molnet vid horisonten? Och märker du inte att havet inte längre är helt spegelblankt"? Jo, nu såg professorn det lilla molnet långt där borta och den lätta krusningen på havsytan, som fick några mycket små vågor att skölja över stenarna vid strandkanten. Men storm, nej den måste vara långt borta, menade han. Men då han vilat middag och tittade ut genom fönstret från sin semesterbostad konstaterade han att det lilla grå molnet blivit nästan svart och tio gånger så stort. Havsvinden hade också ökat i styrka och därmed också böljorna som slog emot strandens stenar. När sedan kvällen kom öste regnet ned och en häftig storm kastade vreda vågor högt upp mot klipporna på stranden. Den gamle fiskaren hade rätt. De små tecknen varslade faktiskt om en kommande storm.

Krig, jordbävningar, hungersnöd och förföljelser har ofta förekommit under historiens gång. Men först i det tjugonde århundradet fick mänskligheten uppleva två världskrig. Naturkatastrofernas antal synes också ha ökat. Förföljelser skedde under romarrikets tid och under inkvisitionens dagar. Men frågan är om vi inte idag på världsbasis upplever de mest omfattande förföljelser som någonsin förekommit. Detta har både politiska och religiösa orsaker. Den svaga vinden är i färd med att öka till full orkan. Tidstecknen har länge funnits där. Men de ökar i styrka och intensitet. Till slut kulminerar det hela i den stora världsnöden, vedermodans tid som Jesus också talar om. Men låt oss inte glömma den goda nyheten!

Stormvarslet kommer tillsammans med ett hoppets budskap.

Det är just detta Jesus förkunnade då han sa: "Lär en jämförelse med fikonsträdet. Redan när kvisten blir mjuk och bladen spricker ut, vet ni att sommaren är nära. När ni ser allt detta vet ni på samma sätt att han (Messias) är nära och står för dörren". (Matt.24:32-33).

Somliga har skrivit vidlyftiga tolkningar om vad fikonsträdet egentligen syftar på. En vanlig förklaring är att fikonsträdet är en bild på Israels land och folk. Men använder vi enkelhetens metod och bara lyssnar till Jesu ord, då behövs inga vidlyftiga förklaringar. Det hela är

tindrane klart. Fikonträdet's blad var bland de senaste att spricka ut. Då detta skedde visste alla att våren var så långt framskriden att sommaren verkligen stod för dörren. På samma sätt, när ni ser allt detta, då vet ni att Herrens ankomst är nära! Så löd Jesu enkla förklaring. Vad syftar "allt detta" på? Naturligtvis på allt det som Jesus just hade räknat upp och som vi måste betrakta som tidstecken. Det fantastiska är att de smärtsamma födslovandorna slutligen leder fram till att "världen föds på nytt". Detta kan bara ske då Herren Jesus kommer tillbaka. Alltså möter oss ett hoppets budskap mitt i nödsituationen. Att sedan judafolkets återvändande till sitt ursprungliga hemland också är ett tidstecken är helt klart. Men det bygger på andra tydliga skriftord.

Samma budskap om hopp mitt i stormen förkunnade Jesus också med andra ord, då han sa: "På jorden skall folken gripas av ångest och stå rädlösa vid havets och bränningsarnas dån. Människor skall ge upp andan av skräck, i

despotiska regering skall komma på plats. Precis som Paulus säger vi: "Vi har vårt medborgarskap i himlen, och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare". (Fil.3:20)

Mitt i den nödsituation som kännetecknar de yttersta dagarna ger Jesu ord hopp och tröst i det han säger: "Vaka alltid och be om kraft att kunna undfly allt det som skall komma och kunna bestå inför Människosonen". (Lukas 21:36) Dessa ord ger mig frimodighet att säga till trons folk: Jesu återkomst innebär en möjlighet att undfly världens slutkatastrof. Innan den värsta stormen bryter lös tror jag därför att Herren skall uppfylla sitt löfte: "Jag skall komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är." (Joh. 14:3) Vid den sista basunens ljud skall Herren själv stiga ned från himmelen. De i Kristus döda skall uppstå och de som lever i tron på Honom skall förvandlas. Alla dessa blir så tillsammans uppräckta till att möta Jesus i skyn för att sedan alltid vara tillsammans med Honom. Han räddar de sina från den kommande vredesdomen.

Vem får bli med på denna fantastiska himlaresa? Bibelns svar är helt tydligt: "De som hör Kristus till". (1 Kor. 15:23) Guds frälsningsplan kan nämligen sammanfattas i dessa ord: "Gud har skänkt oss evigt liv, och det livet är i hans Son. Den som har Sonen har livet." (1Joh.5:11-12) Och hur vet vi att vi har Guds Son? Har vi i tro tagit emot Honom som Frälsare och Herre, då vet vi det. Har vi överlåtit oss i Hans händer, då vet vi att vi hör honom till.

Jesus kommer inte för att hämta en andlig elit. Bland dem som skall lyftas upp till hans möte i skyn finns förmodligen några som har teologisk doktorsgrad och stor bibelkunskap. Andra är analfabeter från något av världens många slumdistrikt. Men alla har genom tron på Jesus fått del i ett nytt liv. De blir alla hämtade hem till evig glädje av en enda orsak - de hör Kristus till. Därför bör också du, käre läsare, utan dröjsmål se till att samma trosvisshet blir din. Det är fullt möjligt, ty Jesu löfte står alltför fast i det han säger: "Den som kommer till mig skall jag skall jag sannerligen inte kasta ut". Du blir väl mottagen när du kommer till Honom och Han väntar på dig. Sedan kan också du vänta hans återkomst med glädje. ■

De blir alla hämtade hem till evig glädje av en enda orsak - de hör Kristus till.

väntan på det som skall komma över världen". (Lukas 21:25-26) Men så tillägger han: "Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er förlossning". (Vers 28) Fruktaansvärd storm och oväder är att förvänta - men också en härlig räddning och befrielse för Guds folk! De yttersta dagarnas dramatiska och kritiska tillstånd påminner oss alltså om att en av världshistoriens allra största händelser står för dörren - Jesu Kristi härliga och grandiosa återkomst.

Vad betyder så detta för oss?

Först och främst betyder det att vi inte i första hand skall gå här och vänta på ett tredje världskrig eller att Antikrists

BMC-förlag

Vedergäll Babylon

Arne Imsen, 80 sidor

Boken är en uppgörelse med katolicismen

Pris: 39kr + porto

Nedräkning mot Harmageddon

Jan Egil Hafsaahl, 68 sidor

Läs om aktuella händelser i ljuset av profetian.

Pris: 30kr + porto

Beställ på shop.maranata.se
bmc@maranata.se, tel 08-98 56 83

Välkommen till

Maranataförsamlingen i Stockholm

Ordinarie mötestider

Tisd:	12 & 18 Bibelstudium
Torsd:	18 Bönemöte
Lörd:	18 Bön och evangelisation
Sönd:	11 Förkunnelse
	15 Väckelsemöte

Många av mötena går att lyssna till på hemsidan, live och från ljudarkivet.

www.maranata.se
08 98 56 83, Bällstav. 100, BROMMA

Missionshotellet!

Budget 435:- (inkl. frukost)
Enkel 595:- (inkl. frukost)
Dubbel 795:- (inkl. frukost)

Ett andra hem i hjärtat av Bromma

Bällstavvägen 100, Bromma
08-627 55 55
Hemsida: www.pilgrimshem.se

JESUS

Den ende som kan rädda!

Du kanske aldrig tänkt på vem Jesus är, eller om det han sa har några konsekvenser för ditt liv. Du kanske inte ens tror att han lever? Men vi vill vittna om att han lever. Med kärlek tog Jesus all din synd på sig och dog för dig på ett kors, för att du skulle kunna få evigt liv med Gud.

Jesus var och är en extraordinär historisk person. Han är Gud och Han lever idag! Han

befriar dig från all din synd och skuld och ger dig hopp om livet! Endast Jesus kan rädda!

Jesus har också gett oss löftet att komma tillbaka. Bli också du med bland dem som mitt i världens mörker väntar och hoppas på en underbar framtid med Jesus!

Kom till honom, innan det är försent!

Maranataförsamlingens Sommarkonferens 15-23 juli

Tema: Medan vi väntar

Inledningsmöte lördag 15 juli kl 19

Dagliga hålltider kl 11, 15 & 19

Finalmöte i tältet söndag 23 juli kl 15

Plats:

**Bällstavägen 100,
Bromma**

Info: www.maranata.se, tel 08 - 98 56 83